

PŘEDMLUVA

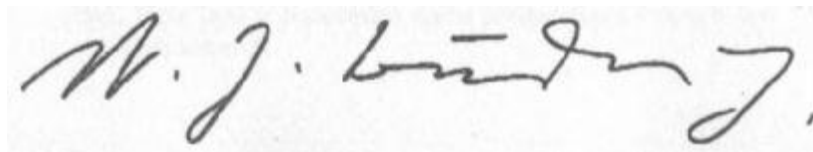
Po návratu z velikonoční dovolené mě na stole čekalo potvrzení o plánovaném vydání třetí edice této knihy. Zároveň jsem také obdržela prestižní odborný měsíčník pro lékaře - *Townsend Letter for Doctors*, z května 1994. V tomto výtisku byl i můj obsáhlý, průkopnický příspěvek „*Natural Occurrence in Fat Systems in Humans*” (Přirozené jevy v tukových systémech u lidí). Píše se v něm o mých objevech týkajících se lidské potřeby kyslíku.

Ve stejném časopise se také píše, že vědci, kteří s mými novými objevy souhlasí, jsou trnem v oku průmyslníkům. Martin J. Walker a Jule Klotter popisují různé formy nátlaku, které jsou v Evropě běžné a které se dějí i v Severní Americe. Píší o tom, jak se současná ortodoxní medicína snaží vybojovat předem ztracenou bitvu. Zamýšlíme se nad cílem zastánců ortodoxní medicíny. Jsou nám skutečně ku prospěchu?

Opravdový význam mých přednášek pro laiky pochopíme teprve tehdy, když se podíváme na situaci jako celek. Mezi vědci existují obrovské názorové rozdíly na to, jak lidem opravdu pomáhat. Přišel čas odkrýt pravdu.

Tyto články vyvolávají u lidí na celém světě velkou odezvu, a potvrzují tak důležitost této práce. Bývá ostatně pravidlem, že zastáncům staré školy trvá celé roky, než se s převratem, jako je tento, zcela vyrovnají.

Ráda bych poděkovala vydavateli této knihy, panu Alexanderovi Pazitchovi, za jeho obětavost a trpělivost při přípravě třetího vydání této knihy.

Handwritten signature in cursive script, appearing to read "M. J. Pazitch".

Lněný olej - účinná pomoc

jak předcházet arterioskleróze, infarktu, rakovině a dalším chorobám*

VÁŽENÍ PŘÍTOMNÍ

Vaše hojná účast mě opravdu těší. Nejdříve bych však ráda vyjádřila poděkování zdejším organizátorům, kterými jsou Asociace pro zdraví lidu (*Verein für Volksgesundheit*). Tito neúnavní průkopníci už celé roky a často pod značným nátlakem bojují za vyjasnění problematiky tuků. I v těžkých situacích si dokázali udržet pevnou víru a nebáli se hájit pravdu. Také bych chtěla poděkovat zde přítomným přátelům, kteří se ve svém hledání pravdy nenechali odradit, i když se přítom často nechtěně ocitli přímo ve středu polemiky. Právě tak jsem však vděčná i vám, kteří jste zde poprvé a chcete se o této důležité problematice tuků v potravinách dozvědět něco více. Proč jsou tedy tuky v současné době tak důležité?

Pozorovacími studii srdečního infarktu nebyla zjištěna žádná anatomická anomálie - kromě pevného tuku, který obklopoval srdeční sval a omezoval jeho činnost. Srdeční sval za normálních podmínek žádný tuk neobsahuje.

U revmatických chorob existuje pouze jediný faktor, který odlišuje nemocné svaly od zdravých - a tím je izolovaný tuk.

* Přednáška z 2. listopadu 1959 v Konferenčním centru v Curychu, která byla v podobném znění přednesena i v jiných švýcarských městech.

Na mezinárodním Kongresu o výživě (*Ermahrungs-konjress*), který se konal v r. 1957 v Paříži, vyslechlo 900 expertů ze zemí celého světa nejnovější výsledky pařížského Institutu pro výzkum rakoviny (jediný výzkumný institut vybavený největším a nejmodernějším elektronovým mikroskopem, jaký v současné době existuje). Podle těchto výzkumů odlišuje rakovinné buňky od zdravých přítomnost jedné jediné látky - izolovaného tuku. Interpretace této skutečnosti je samozřejmě problematická a zatím ji nejsme připraveni přijmout v celém dosahu. Navrhl se tedy tento postup:

„Měli bychom začít zkoumat plazy a další nižší vývojové formy života, abychom zjistili, jestli i u nich se v buňce a v buněčném jádře vyskytuje podobně izolovaný tuk. Tak zjistíme, jakého stupně fyzické degenerace člověk dosáhl...“

Proto jsem také na tomto kongresu vznesla otázku, zda bychom neměli zkoumat tento fenomén jako takový. Prezident Výboru pro udělování Nobelových cen ve Stockholmu se už zamýšlel nad tím, jestli by se celý problém rakoviny nedal vyřešit nalezením nějaké lipolytické látky. Lipos znamená tuk. Lipolytická látka tuk rozpouští. Když živá tkáň nějaké tuky odmítne, tělo je vyizoluje (to je ten problém) a uloží do míst, kde se tuky normálně nevyskytují. Bauer, který se proslavil knihou *Das Krebsproblem* (Problematika rakoviny), napsal ve vydání z r. 1966: „yšechno naznačuje, že tuky hrají v této problematice velkou roli.“ Ale výroky jako „tuk dokáže rozpouštět nádor“ a „tuk může způsobovat nádory“ si tak protiřečí, že zde těžko vyvodíme nějaký důvěryhodný závěr, který by mohl výzkumu

rakoviny prospět. Není tedy divu, že se příslušné oddělení Federativního institutu pro výzkum tuků (*Bundesinstitut für Fettforschung*) začalo touto otázkou zabývat podrobněji. A zpočátku jsme museli uznat, že důkazy pro tuky zatím chybí. Publikace z té doby, které se jinak zabývaly spíše bílkovinami, se všechny shodovaly na tomto závěru:

Dnešní medicína zcela postrádá přesvědčivé detekční metody nebo reakce, které by byly schopné odhalit anomálie v metabolismu tuků u živých lidských bytostí. Dokážeme je bohužel studovat pouze v konečné fázi, tedy po pacientově smrti. (1949)

V letech 1949—1950 jsme nedokázali rozlišovat mezi mastnými kyselinami, které se nacházejí v olivách, lněném semínku a slunečnicích. Zde přítomní odborníci na tuky to mohou potvrdit. Tehdejší metody zkoumání nebyly nijak přesné a nedalo se jim plně důvěřovat. Nenalezly se žádné přímé reakce podobné těm, které jsou už desítky let známé v oblasti bílkovin nebo v testování nej různějších cukrů.

Teprve s příchodem nové, užitečné, použitelné a nesmírně citlivé důkazové reakce se otevřelo nové pole výzkumům. Tuto reakci umožnila metoda papírové chromatografie. Testováním tučných látek na papíře (které jsem provedla poprvé v r. 1949, aniž bych tušila, jak velký dosah to bude mít pro medicínu), bylo najednou možné zkoumat miligram krve s přesností na tisícinu. To znamená, že tuk v kapce krve se dal nyní rozložit na nejrůznější složky a bylo možné ho přesně klasifikovat podle jednotlivých mastných kyselin.

Začalo se zkoumáním tuků obsažených v krvi a v Americe, Anglii, Belgii, Holandsku i po celém světě se tak otevřelo

nové pole výzkumů. Zjistilo se, že mezi smrtelnými chorobami a metabolizmem tuků je překvapivě velká souvislost. Bylo však zapotřebí si uvědomit, že „není tuk jako tuk“. Celkovou situaci dobře vystihla poznámka jednoho francouzského profesora na Kongresu o výživě, který se konal v Paříži. Během kongresu prohlásil: „Co má celé to bláznění kolem tuků znamenat? Dříve o nich nikdo nechtěl ani slyšet - tuk byl prostě olejnatá, mastná látka a nikdo pořádně nevěděl, co s ní. A najednou všichni mluví o tucích, ať už jsou ve skupinách zabývajících se sacharidy, proteiny nebo jinými faktory metabolismu. Všichni jen tuky a tuky!“ Pařížský tisk napsal: „*La margarine sur la sellette!*“ - „Margarín mezi obžalovanými!“ Dva týdny předtím napsal Daily Express v Londýně: „Tuk v pánvi může být jedovatý!“ Popisoval následující rozhovor manželského páru: Muž: „Dej mi tu roštěnku, ale tuk vyhod.“ Žena: „Ten tuk mě stál 36 centů.“ Muž: „Tvůj manžel ti za 36 centů nestojí!“

Takto si lidé začali uvědomovat, že vyhodit škodlivý tuk je lepší řešení, než ho sníst ve snaze ušetřit. Tímto se dostáváme k ústřední otázce. Jsou všechny tuky stejné? Proč se tuk najednou dostal do centra pozornosti? Jak je možné, že tuky napomáhají tvorbě nádorů, ale mohou je i rozpouštět? Jak to, že tuky způsobují srdeční infarkt, ale také mu zabraňují? Jaký neznámý faktor je tu ve hře? Odpověď na tuto otázku a exaktní výzkum vlastností tuků a jejich chování přišly až po roce 1950. Dnes je velmi důležité tuto problematiku objasnit, neboť průmyslové ztužování tuků pokročilo a význam přírodních vysoce nenasycených tuků bohatých na elektrony neustále vzrůstá.

Ráda bych teď krátce vysvětlila, co tuk vlastně je. Tuk je tvořen glycerolem. Glycerol má tři „ramena“ a ke každému z nich se připojuje řetězec mastných kyselin. Tento řetězec má například u másla 4 vazby U kokosového másla a palmového oleje je 14 a 16 vazeb. Tyto nasycené tuky může tělo přeměnit na energii pouze tehdy, má-li k dispozici esenciální mastné kyseliny.

Podívejme se teď, jak vypadá nenasycený tuk. Při analýze určité tučné látky nalezneme řetězec mastné kyseliny, který má například 18 vazeb. Zjistíme také, že tyto vazby místy nejsou pevně propojeny. Řetězec je křehký, volný a snadno absorbuje vodu. Je to, jako když na jednom místě roztřepíte silonovou nit a pak ji namočíte do vody. Roztřepená část mnohem snadněji absorbuje vodu nebo barvivo. Stejně tak se i tyto řetězce mastných kyselin se slabými a nenasycenými vazbami snadno spojují s bílkovinami. Spojením s bílkovinou se mastné kyseliny stávají rozpustnými ve vodě. V olivovém oleji jsou například nenasycené mastné kyseliny, které mají pouze jednu nenasycenou vazbu. Takovýto tuk není škodlivý, ale není ani tím nejprospěšnějším, co v Evropě potřebujeme. Rusové na Ukrajině, kteří mají zcela jiný způsob stravování, spadají zase do jiné kategorie. Nyní potřebujeme vysoce nenasycené tuky - a to jak v Německu, Švýcarsku, nebo Francii, tak v Americe. V okamžiku, kdy se v řetězci mastné kyseliny vyskytnou dvě nenasycené dvojnásobné vazby, účinek se násobí. Ve vysoce nenasycených tucích, v takzvaných linoleových kyselinách, se vytváří elektronové pole, skutečný elektrický náboj, který se snadno převede do těla a dobíjí živý organismus - zvláště mozek a nervy.

Průmyslovou stabilizací tuků se tyto nenasycené spoje, které vážou kyslík, zcela zničí. A právě tyto vysoce nenasycené mastné kyseliny mají rozhodující význam při dýchání. Bez nich nepracují dýchací enzymy a člověk se dusí, i když třeba v nemocnici dostává kyslík. Jejich nedostatek paralyzuje mnoho důležitých životních funkcí, hlavně však dýchání. Bez vzduchu a potravy žít nedokážeme, a tedy ani bez mastných kyselin. Tato skutečnost už byla dokázaná dávno. Uvádím to hlavně na adresu zde přítomných ředitelů podniků průmyslového ztužování tuků. Od roku 1902, kdy se s tímto zpracováním začínalo, lidé v našich zeměpisných šířkách zřejmě chtějí tuky, s nimiž by se lépe manipulovalo, které by byly dobře prodejné, déle by vydržely, pomaleji by žlukly a daly se dobře roztírat. Nenasycené tuky se tedy chemickým zpracováním připravují o své nenasycené vlastnosti a jejich elektronové pole se ničí. Ztratí schopnost slučovat se s bílkovinami, a tedy i rozpustnost v tekutinách živého organismu. Tyto tuky už nejsou povrchově aktivní a nedokážou proudit jemnou sítí kapilár. Krev houstne a vznikají problémy s krevním oběhem.

Chtěla jsem to nejprve vysvětlit obecně, než přejdu k jednotlivým organickým odchylkám a k obrovskému komplexu účinků, jaký má metabolismus tuků na všechny vitální funkce. Ztužené tuky se chovají různě, podle druhu použitého oleje. V případě přírodního oleje, třeba olivového nebo řepkového, má tento ztužený řetězec mastné kyseliny 18 vazeb, podobně jako vepřové sádlo. To by ještě nebylo tak zlé. Vezmeme-li olej z burských oříšků a vytvoříme ztužené burákové máslo, situace je daleko horší, neboť jeho

mastné kyseliny mají 20 vazeb. Mnohem horší je však použít rybí tuk. Mastné kyseliny v rybím tuku mají 26, 28 nebo 30 vazeb a velké množství nenasycených spojů. Díky těmto nenasyceným spojům, mnoha elektronovým skupinám i pro svou schopnost spojovat se s bílkovinami a pomáhat při tvorbě nového materiálu je rybí olej nebo olej z jater pro tělo přímo ideální. V průběhu buněčného růstu totiž vzniká elektrická dipolarita mezi tukem a proteinem, která je nezbytná pro regeneraci každého živého těla, a to i v dospělosti. Rybí tuky, které se ztužením staly inertní vůči kyslíku a jejich elektronové pole se zničilo, už této reakce nejsou schopny

Dříve tyto věci nebyly známy a tukovému průmyslu tedy nemůžeme jeho metody konzervace zazlívat. Mnohem horší je však skutečnost, že vědci, kteří v tomto výzkumu sehráli ústřední roli a kteří si stav věcí dobře uvědomují, zabraňují (ve snaze zatajit pravdu) dalšímu pokračování těchto výzkumů. A to je opravdu trestuhodné. Mám však v této souvislosti i velký pocit zadostiučinění. Jsem ráda, že během posledních devíti let vědecký výzkum v tomto směru pokračoval, i přes všechny překážky. Pro lidstvo je velmi důležité si tyto věci uvědomit a těší mě, že se najdou lidé, kteří dokážou pravdu hájit a odolávat všemožným formám nátlaku, včetně peněžního. Ještě jednou tedy tuto skutečnost shrnu do několika bodů.

Metabolizmus tuků natolik ovlivňuje životní funkce těla, každý jednotlivý orgán - prostě život sám, včetně tvorby života nového - že se člověk bez nenasycených tuků nedoká-

že obejít. Je tedy zapotřebí změnit metody zpracování tuků, které se v dobré víře snaží prodloužit jejich trvanlivost a ničí přitom některé důležité tukové složky.

Metabolismus tuků ovlivňuje všechnv orgány. Každý člověk, který má problémy s játry nebo se žlučníkem, velmi dobře ví, jaké stavy u něho konzumace tuku vyvolá. Lékaři mu nařizují jíst tuků méně, neboť se zjistilo, že ho pacient nedokáže strávit. Když však tento člověk dostane některé z prospěšných tuků, jež jsem popisovala - tedy tuky vysoce nenasycené - žádné trávicí problémy nemá. Nejvhodnější jsou trojnenasycené tuky lněného oleje smíchané s látkou, která je snadno rozpouští, například s tvarohem. Mnoho vzdělaných a všestranně školených lidí se rozčiluje a pohoršuje nad tím, že se tolik vážných chorob dá wléčit tak jednoduše, pouze tvarohem a olejem ze lněného semínka. Nemocným orgánům tyto látky v žádném případě neškodí. Je však třeba upozornit ještě na jednu věc. Běžné metody konzervace potravin používají látky zabraňující oxidaci, které celý proces spalování potravy znemožňují. Většinu konzervačních látek lze označit za dýchací jedy, neboť blokují spalování tuku - jeho interakci s kyslíkem.. Když potom pacient dostane tuky, které dýchání aktivují, a přestane přijímat dýchací jedy v konzervačních látkách, často se uzdraví i přesto, že ho v nemocnici označili za beznadějný případ. Před několika dny jsem přednášela v Meilenu a velmi mě potěšilo vystoupení jedné posluchačky. Tu to ženu jsem nikdy předtím neviděla ani jsem s ní nehovořila. Její manžel měl nádor na plicích a dcera zase lupénku v beznadějném stavu a degenerativní změny kloubní

chrupavky. V mnoha nemocnicích ji prohlásili za nevléčitelnou. Nezbývá pK' jí nic než postel a ošetřovatelka. Syn měl také několik drobnějších zdravotních problémů. Tato žena vstala a pravila, že se všichni uzdravili, když změnili způsob stravování a podle mého doporučení začali konzumovat oleje a bílkoviny. Je pro vás asi těžké tomu uvěřit a pro mne je velmi obtížné tento složitý systém metabolismu tuků objasnit za 20 minut. Jak za tak krátkou dobu vysvětlit to, čemu říkám „tukový syndrom“ a jeho souvislost s metabolismem tuků? Pokusím se o to alespoň ve zkratce. Ti z vás, kteří se chtějí dozvědět více, si musí příslušnou literaturu najít sami.

Vzájemné působení bílkovin a nenasycených, povrchově aktivních tuků je velmi důležité pro tvorbu hlenů a sekretů žláz. Játra, slinivka, žlázy v dutinách horní části těla (mandle, slinné žlázy a jiné) nebo žlázy dolní části těla - všechny potřebují nenasycené tuky, aby mohly produkovat své sekrety. Vysychání sliznic je dnes velmi rozšířený problém a bývá zdrojem mnoha obtíží. Dodáním nenasycených tuků se tento problém dá snadno napravit. Tuky, které jsou tělu cizí, blokují v jemných žlázách, kapilárách a filtračních stanicích metabolismus jiných tuků. Proto je třeba se vyhýbat tukům ztuženým a za horka zpracovaným. Jen tehdy se mohou životní funkce znovu obnovit. Žlázové výměšky se obnoví během několika dnů, někdy i za 24 hodin. Základním problémem diabetu je ve skutečnosti porucha metabolismu tuků, a ne přeměny cukru. Problém s asimilací cukru je až druhořadý.

Nedostatek vysoce nenasycených tuků bývá patrný obzvláště v souvislosti s mozgovými a nervovými poruchami. Upravíme-li dietu a zařadíme-li do ní nenasycené tuky a bílkoviny, výsledky budou zejména u dětí velmi dobré. Často jsem to zažila zvláště u onkologických pacientů, kteří mě požádali o pomoc. Většinou ale doporučuji, aby tyto optimální přírodní tuky používala celá rodina. U dětí s podprůměrným prospěchem - což bývá častý případ v rodinách, kde se rodiče nesprávně stravují - se po úpravě jídelníčku školní známky zlepšily ne o jeden, ale hned o dva stupně.

Jakákoliv anomálie tukového metabolismu ovlivňuje také funkci srdce, a to hned třemi způsoby. Z trávicího systému tuky přecházejí do lymfů. Srdeční činností se odsud dostávají do žilní krve, která má nízký obsah kyslíku, protože ji tělo již použilo. Proudí do pravé srdeční komory. Krev, která naplňuje levou srdeční komoru, přichází z plic a je čerstvě okysličená. Rozdíly v elektrickém potenciálu, který vzniká mezi proudem žilní krve obohacené tukem v pravé srdeční komoře a mezi okysličenou krví v levé komoře, stimulují srdeční činnost. Anatomicky se to dá dobře rozpoznat a je to přesně měřitelné. Pokud se při nabírání nových tuků nedostává elektrických impulzů a pokud je v krvi plno inertních a paralyzujících tuků, potom je srdce odmítne. Začnou se usazovat v koronárních cévách a poté i v celém svalu. Bylo také vědecky dokázáno, že srdeční sval zároveň trpí nedostatkem látky, která hraje ústřední roli při okysličování, dýchání a při regeneraci srdečního svalu. Tato látka, kterou uvádím jen pro zajímavost, se jmenuje „cytochromoxidáza“ a odpovídá látce, kterou Warburg nazval *das gelbe Atemfer-*

ment (žlutý dýchací enzym). Těmito izolovanými, ztuhlými tuky tedy srdce naznačuje, že člověk přijímá špatný druh potravy. Zároveň se mu nedostává optimálních tuků nezbytných pro jeho činnost a fungování. Nenasycené tuky pak zároveň chybí i v krvi. Krev se v plicích špatně okysličuje a srdce musí hnát tělem stejné množství krve třikrát nebo čtyřikrát, aby se tkáně dostatečné zásobily kyslíkem.

Třetím prvkem v této situaci je pak skutečnost, že síti nejmenších kapilár projdou pouze přírodní tuky. Pevné, inertní tuky se v krvi chovají jako překážka. V Americe bylo dokázáno, že pokud zvířata dostávala stravu obsahující pouze nasycený tuk, začala jejich těla při hladovění tuk okamžitě uvolňovat. Ten se pak usazoval ve větších cévách, v aortě a v arteriích. Nemoc „tvrdnutí arterií“ lékaři dlouho považovali za poruchu metabolismu tuků - tedy za izolaci tuků. Pokud se těm samým zvířatům před hladovkou dávala příslušná dávka vysoce nenasycených tuků, potom k takovéto izolaci při hladovění nedocházelo.

Během několika posledních let a hlavně v průběhu loňského roku bylo provedeno několik zajímavých testů na krysách. Včera jsem čela v novinách *Die Weltwoche*, že naše děti dosahují fyzické dospělosti ve stále mladším věku a že tato skutečnost vyvolává obavy. Souvisí s tím totiž i kriminalita a další sociální problémy. Testy na krysách a myších ukázaly, že když se mláďata z jednoho vrhu rozdělí do dvou částí a jedné části se budou dávat ztužené tuky - třeba ztužené burákové máslo, nemusí to být hned ten nejhorší druh tuku - a druhá část bude dostávat přírodní, nenasycené ole-

je, potom zvířata, která se živila nasycenými tuky, vyspějí fyzicky mnohem dříve. Naruší se i cyklus páření. Psalo se tam, že „se páří velmi intenzivně“. Tato mladá zvířata si rozdírají tlapy o klece. Ne však ta, která mají normální metabolismus. Cyklus páření je narušen, mladí samci jsou impotentní a samičky rodí mrtvá a umírající mláďata. Před několika týdny se mi dostal do rukou důležitý článek. Napsal ho profesor Dam z Dánska. Svou prací vlastně patří do tábora margarínové unie, ale po mnoha bitvách se rozhodl přece jen ctít pravdu. Publikoval své zjištění, že pokud se mladým zvířecím samecům dává po osm týdnů ztužený tuk - ztužené máslo z burských oříšků - přestanou jejich varlata tvořit semeno. Na kůži se objevují anomálie, zvířata ztrácí srst a jejich celkový stav se zhoršuje. K velkým změnám dochází také v ledvinách.

V dalším testu byly použity pouze dva druhy potravin: běžné cukrářské výrobky a párky. Nic jiného. Zvířata vykazovala srovnatelné symptomy podvýživy a začala se navzájem kousat.

Před několika lety jsem v Luzernu navštívila pacientku s rakovinou. Matka mi představila své dvě děti, 12 a 14leté. Obě děti měly nadváhu, chlapec byl nezdravě obézní a dívka vypadala také nezdravě. Matka si stěžovala, že děti zlobí. Bylo mi jí líto. Vysvětlila jsem jí, že za to může jídlo, které připravuje, ale ona to popírala. Dcera je prostě neposlušná a nikdy se nezmění. Po dlouhém hovoru o jiných věcech jsem se rozloučila a chystala jsem se odejít. V předsíni mě dohonila dcerka, která proklouzla postranními dveřmi.

„Jaký lék mám užívat, aby ze mě byla hodná holka?“ zeptala se šeptem. „Nemůžete mi něco dát?“ Dala jsem jí směs lněného semínka a medu, bohatou na vysoce nenasycené tuky. Tato holčička dokonale ztělesňuje dnešní situaci - problematiku mládeže. Není pravda, že by mladší generace nechtěla spolupracovat... Já osobně dávám vinu starší generaci, která kvůli hanebné komerci rafinuje potraviny a snižuje v nich obsah esenciálních tuků. Mladší generace tuto situaci jen ilustruje. Tuky a oleje samozřejmě všechny problémy s morálkou nevyřeší, ale mohu vás ujistit, že mají na společnost velký vliv. Nesprávná výživa a její důsledky na metabolismus tuků často narušují sexuální život v manželství. Zařazením nenasycených přírodních olejů do jídelníčku se dá lidská sexualita velmi pozitivně ovlivňovat.

V souvislosti s poškozením některých orgánů si můžeme vzpomenout třeba na kožní nemoci. Sem velkou měrou zasahují choroby ledvin. Profesor Dam z Dánska, o kterém jsem se zmiňovala, uváděl, že se u těchto mladých krys za osm měsíců objevily pozorovatelné poruchy funkce ledvin a z histologického hlediska došlo k atrofii ledvinové hmoty. Jemné filtrační systémy ledvin jsou tvořeny velmi tenkou lipidní membránou, která obsahuje nenasycené tuky. Při filtrování je totiž nezbytná jejich povrchová aktivita. Tyto membrány jsou pružné a nejsou soudržné, jako je tomu u nádorové tkáně. Nechci tu rozvádět funkci každého orgánu a jeho vztah k poruchám metabolismu tuků, ale zmíním se ještě o problémech, ke kterým může dojít při růstu a dělení buněk.

V rostoucí buňce existuje polarita mezi elektricky pozitivním jádrem a elektricky negativní buněčnou membránou s vysoce nenasycenými mastnými kyselinami. Dělení buňky začíná od jádra. Buněčné tělo a dceřiná buňka se od sebe oddělují lipoidní membránou. Při dělení se povrchová plocha buňky zvětší a potřebuje tedy i více povrchového stavebního materiálu a mastných kyselin, aby se nová buňka mohla řádně oddělit. Průběh normálního růstu je vždy zcela jasně definován a tento proces probíhá v kůži i ve všech sliznicích neustále. U dospělých také. Staré buňky jsou nahrazovány novými, které se tvoří pod nimi. Pokud se tento proces přeruší, tělo začíná umírat.

Také sám život buňky je závislý na fungování nenasycených tuků v membráně, která je její vnější kůží. Souhra nenasycených tuků a bílkovin buněčné plazmy ovlivňuje i trávicí proces celé řady potravin, zvláště těch, které se týkají metabolismu vody a její asimilace. Bílkovinná hmota se musí neustále obnovovat a bylo prokázáno, že karcinogeny, tedy chemické látky způsobující rakovinu, ulpívají na těch částech buňky, které reprodukuje bílkovinnou hmotu, a také na vnější lipoidní membráně s vysoce nenasycenými tuky.

Bipolarita elektrického pole mezi tukem a proteinem má tedy velký význam pro udržení struktury živého těla. Pokud konzumujeme ztužené tuky, jejichž náboj byl odstraněn, tato bipolarita mezi vysoce nenasycenými tuky a proteiny obsahujícími síru se zničí, neboť v elektrickém poli bude chybět protipól. Baterie bude prázdná. Je to jako s autobaterií. Odstraní-li jedno pole, energie nemůže proudit.

Jeden známý americký badatel se už pokoušel medicínu oprostít od diagnostikování, které se zakládá pouze na lokálním výzkumu. Jmenuje se Selye a jeho známá kniha se nazývá *The Adaption Syndrome* (Adaptační syndrom). Zjistil, že zdravý organizmus se dokáže velmi dobře přizpůsobit nej různějším nepřátelským okolnostem - zimě, horku, nadměrné nervové stimulaci nebo jiným nárokům, které se na něj kladou. Říká jim „stres“ a píše, že vše závisí na schopnosti dobít baterii života. „Někdy mívám dojem, že se životní baterie správně nedobíjí.“ A právě v této souvislosti je zřejmé, jak důležité jsou nenasycené tuky) s bohatstvím elektronů, neboť naši baterii dokážou dobít. Symptomy vybité baterie jsou vždy spojené s nádory, rakovinou nebo nadměrným růstem buněk - tedy s myomy. To jsou jen některé z projevů celého složitého systému, který jsme právě popsali.

Tvorba nádorů většinou probíhá takto: na kůži, ve sliznicích, ve žlázových orgánech, kde normálně probíhá hodně růstových procesů, se tento proces zastaví. Vzhledem k nedostatku nenasycených tuků chybí potřebná bipolarita a hmota přestane být aktivní, ještě než proces zrání a odumírání buněk vůbec začne. Problematika nádorů by se tedy neměla považovat pouze za problém nadměrného růstu, kdy je zapotřebí tento růst za každou cenu omezit - tedy použitím radioterapie, hormonální léčby a kortisonů. Víím, že je to odvážné tvrzení. Poznala jsem to před několika lety, v roce 1956, kdy jsem totéž prohlásila v rádiu. Tyto věci je ale potřeba říkat nahlas a jasně, aby se trpícím mohlo konečně dostat účinné pomoci. Po tomto mém prohlášení

se německý Ústřední výbor pro výzkum rakoviny (Zentralausschub fur Krebsforschung), reprezentovaný třemi profesory, pokoušel proti mně právně zakročit. Vrchní soudce však pravil, že mé dokumenty a materiály jsou přesvědčivé a že by to tudíž způsobilo skandál ve vědeckém světě, neboť veřejnost by se zaručeně postavila na mou stranu. Doporučil profesorům, aby žalobu stáhli, ale oni byli tvrdohlaví a neposlechli. Do případu se vložil i sám univerzitní prorektor, který byl také právník. Celý případ byl odvolán, aby se zabránilo veřejnému skandálu.

Kdyby to, co vydávám za pravdu, bylo opravdu tak přitažené za vlasy, určitě by to celé dopadlo úplně jinak. To je naprosto zřejmé. Zcela otevřeně prohlašuji, že obvyklé nemocniční postupy při nádorových onemocněních nemoc obvykle jen zhoršují, urychlují smrt pacienta a u zdravých lidí rychle způsobují rakovinu. Právě z těchto důvodů svým pacientům nepovoluji aplikaci metod typu růstových inhibitorů. Doporučuji jim konzumovat oleje a bílkoviny, které se vyskytují v obyčejných potravinách - za nejúčinnější považuji olej ze lněných semínek. Gurmány možná potěší, že se z tohoto oleje v kombinaci s tvarohem dají připravit opravdu chutná jídla. Mnoho Švýcarů to již několik let zkouší a s výsledky jsou spokojeni, i po stránce labužnické. Pokud je to pro vás nové, můžete si pořídit mou kuchařskou knihu s recepty. Touto jednoduchou potravinou se dají upravit stagnující růstové procesy, což přirozeným způsobem napomůže tomu, aby se nádor nebo nádory v těle rozpustily. Zmizí tak i celá řada symptomů „vybité baterie“. Pacientův stav se brzylepší. Nečekejme však, až několik lé-

karů prohlásí, že je nádor již neléčitelný. Člověk by se měl snažit uzdravit se sám a úplně pomocí optimální výživy.

Jsem ráda, že mladí lidé a atleti v Německu si už začali tyto věci uvědomovat. V atletickém zpravodajství se často najdou zmínky o tom, jak ruští atleti zkoumají vliv kyslíku na sportovní výkony. Je to jeden z aspektů ústředního problému, kterým se zabývají nejen nemocnice, ale i experti na zdravotní reformu.

O zdravém životním stylu bylo už napsáno mnoho užitečných publikací. Obvykle se doporučují fyzická cvičení a přírodní strava, ale pokud člověk neporozumí otázce tuků, není mu to všechno vůbec nic platné. Současná západní civilizace je plná zvrátů a výkyvů a lidé potřebují optimální tuky na dobíjení fyzických a mentálních baterií. Vám všem, kteří váháte, jestli tento krok máte udělat, nebo ne, doporučuji, abyste to zkusili alespoň na tři dny! Pokud se po třech dnech upraveného jídelníčku s optimálními přírodními tuky a s vyloučením všech nepoživatelných, škodlivých tuků a dýchacích jedů z konzervačních přísad - jen si uvědomte, kolik těchto látek konzumujete - pokud se tedy po takovýchto třech dnech znovu vrátíte ke svému předchozímu způsobu stravování, o čemž pochybuji, potom mi můžete napsat. Všechny náklady vám uhradím. Často jsem lidem říkala: „Dám vám 100 SF, jestli se opravdu budete chtít vrátit ke svému starému jídelníčku.“ Bylo to hlavně u vážně nemocných pacientů, kterým jsem nemohla udělat přednášku a nebyl možný ani dlouhý rozhovor. Šlo tedy jen o to, aby ten člověk trochu povolil

a překonal předsudky proti přírodním olejům. Stačí si jen uvědomit, že nasycené a polonasycené tuky jsou inertní a tělo je nedokáže využít. Nemá to nic společného s dietními programy. Jde jen o to uznat, co je pro nás v této chvíli optimální a jaké potraviny jsou naopak neúčinné nebo přímo jedovaté. Sami se pak musíte rozhodnout, co jíst a co ne. Často mi lidé při diskuzích jmenovali celý seznam potravin a chtěli vědět, jestli jsou dobré, přijatelné nebo škodlivé. Prosím, neptejte se mě na konkrétní výrobky. Pamatujte na základní pravidla a kupujte oleje, z jejichž názvů bude zřejmé, o jaký olej se jedná. Smyšleným názvům příliš nedůvěřuji, vždy je lepší vědět, co člověk kupuje - jestli slunečnicový, lněný, sezamový nebo makový olej. O tucích nebo olejích s vymyšlenými názvy vám nemohu poskytnout žádné informace, protože je to oblast sama pro sebe. Kdybych byla hospodyní, rozhodně bych chtěla vědět, co kupuji - a dobrý tuk šetří peníze.

Zvířata krmená ztuženými tuky nebo nasycenými, inertními tuky vyžadovala šestkrát více tuku a šestkrát více jídla. Správným tukem tedy člověk ušetří hodně peněz. To by tak bylo všechno k praktické stránce věci. Měli bychom se prostě snažit do svého jídelníčku zařazovat přírodní nenasyčené oleje. Protože se naše západní země ztužených tuků nehodlají jen tak lehce vzdát, dá se již v obchodech se zdravou výživou zakoupit lněný olej v roztíratelné formě. Jedná se o ztužený tuk s 30% oleje ze lněného semínka. Nemusíte tento tuk kupovat, ale ze zkušenosti víme, že je dobré mít po ruce prospěšný tuk v roztíratelné formě.

Ještě několik slov ke lněnému semínku, protože je s ním spojené určité riziko. Nejprospěšnější jsou samozřejmě tuky, které nejaktivněji reagují s kyslíkem. Pokud semínko nameleme, potom se tyto mastné kyseliny během 10 až 15 minut zkaží. Takže pokud si lněné semínko necháte namlít v obchodě se zdravou výživou, než s ním dojedete domů, jeho užitečné vlastnosti se zničí a produkty oxidace budou dokonce škodlivé - tím více, čím budou starší. Na to je třeba dávat pozor. Podle mého názoru jsou nejlepší výrobky, které používají ke konzervaci lněného semínka med. Jíst celé lněné semínko je ztráta peněz, protože tělo jeho užitečné vlastnosti nedokáže využít. O tom se můžete přesvědčit sami. Stačí jen svůj trávicí proces trochu sledovat. Celá semínka se nedají strávit a prostě jen projdou tělem. Lněné semínko, které je obsaženo ve výrobku Linomel, je mnohem vhodnější. Potrava by se měla jíst s radostí.

Není nijak těžké toto vše prakticky používat. Musíme si jen dávat pozor, kde se ony' skryté, škodlivé tuky nacházejí - třeba v pečivu, v zákuscích a sušenkách, v salámech a uzeninách. Jak se nejlépe vyhneme dýchacím jedům ve formě konzervačních přísad? Stačí, když si hospodyňky dají trochu práce s přemýšlením. Jednou jsem ošetřovala pacienta v Dússeldorfu. Zrovna u nich do kuchyně nastoupila nová dívka, která už měla s takovouto prací zkušenosti. Změny v jídelníčku, které jsem této rodině doporučovala, jí nejprve dělaly trochu problémy, ale během čtrnácti dnů se dokázala skvěle přizpůsobit a základ)' pochopila bez problémů. Když jsem se zeptala, jak to jde, odpověděla: „Je to úplně snadné, chce to jen o něco víc přemýšlet.“

Oleje a bílkoviny podle mého doporučení nejsou žádným samostatným dietním programem. Časem se naučíme tyto esenciální, aktivní tuky znovu integrovat do svých jídelníčků a budeme z nich připravovat chutná a zdravá jídla. Začnou být opravdu jednou z nejučinnějších prevencí srdečního infarktu, nemoci jater a žlučníku, arteriosklerózy a nádorového bujení. Pomohou nám prostě ke zdravému způsobu života.

V roce 1954 jsem o těchto vědeckých poznatcích přednášela v Karlsruhe. Přihlásil se jeden japonský účastník, vedoucí skupiny doktorů z Tokia, a pravil: „To je pravda. V Japonsku říkáme, že úpadek kvality práce na západě je problém vnitřní, způsobený tím, co jíte.“ Použijeme-li tedy lidské privilegium úsudku a budeme si své jídlo pečlivě vybírat, udržíme si fyzické, mentální i duchovní zdraví.

Jídlo samozřejmě není jediný determinující činitel. Tělo, duše i duch mají každý svou funkci, svou roli a svou oblast vlivu. Ale škody způsobené nesprávnými tuky ovlivňují všechny oblasti života, včetně zdravé mentální a duchovní aktivity. Výběr potravin je v naší civilizaci jednou z nejdůležitějších záležitostí života. Mnohem důležitější, než by si mnoho lidí na západě bylo ochotno přiznat. Materialisté pak nejsou ti, kteří tuto skutečnost uznávají, ale spíše lidé, kteří nedokážou nic obětovat pro dosažení daleko většího cíle.

SOLÁRNÍ ENERGIE PROTI RAKOVINĚ

Biologická prevence a léčba rakovin

Biochemické reakce nenasycených tuků

Elektronová biologie a rezonanční absorpce solárních elektronů

Přednáška ze 17. června 1966, přednesená na druhém Bio-technickém týdnu v NevUjes.

Dovolte mi nejprve poděkovat panu Kokalymu za vřelé pozvání do vašeho kroužku. Jsem velmi ráda, že se na nás dnes slunce tak laskavě usmívá, protože během příštích několika měsíců se slunce stane ožehavou záležitostí . Ještě než vyšla moje poslední kniha *Kosmische Kräftegegen Krebs* (Kosmické síly proti rakovině), začaly se v mnoha časopisech objevovat drobné poznámky o důležitosti solárních elektronů. Jak jsme slyšeli, připravuje se také kniha *Sonnenenergie und der Mensch als Antenne* (Solární energie a člověk jako anténa) a podle titulu lze soudit, že zde najdeme téma k diskuzi i příjemná překvapení. Lidé zřejmě opravdu na slunce reagují pozitivně, přestože mnoho dnešních lékařů pacientům doporučuje, aby se mu vyhýbali.

Ze by slunce už pro nás nebylo vhodné? Nechce se mi věřit, že by lidské zásahy do kosmických souvztažností, biologie-

kých procesů a do naší bio-dynamické rovnováhy zašly tak daleko, aby dokázaly negovat pozitivní vliv slunce. Myslím, že se to bude týkat spíše oné přijímací antény Možná, že jenom lidská anténa pro sluneční paprsky už nějak přestává fungovat. Podívejme se teď na tyto vztahy společně.

Dnes ráno kdosi navázal na větu ze včerejší diskuze - že jsme tu přece mezi myslícími lidmi: „Dosud jsme jen přemýšleli nad tím, co se už stalo. Musíme se ale pokusit předvídat, co by se stát mohlo. Ale hlavně - je třeba přemýšlet!"

Naprosto s tímto názorem souhlasím, protože když vidíme, nakolik se člověk nechal svést komerčními zájmy a jak lehkovážně zasahoval do vlastní bio-dynamické rovnováhy a krátil tak sám sobě nit života - je jasné, že se dnes více než kdy předtím musí člověk důkladně zamyslet nad tím, co to vlastně znamená být člověkem. Musí znovu, coby *Homo sapiens*, použít svou vlastní inteligenci. Na minulé konferenci v Gengenbachu jsem přednášela na téma *Über die Störungen des biologisch-dynamischen Gleichgewichtes in der Natur, und was der Mensch tun kann, um dieses biologisch-dynamische Gleichgewicht wieder herzustellen* (O poruchách bio-dynamické rovnováhy a co může člověk udělat pro její obnovení). Mezi přítomnými byl i profesor Wellenstein, předseda freiburského Institutu lesnictví a zoologie (*Forst-zoologischen Institut*). Citovala jsem z jeho publikace o pesticidech a jak si jejich používáním krátíme nit života.

V dnešní přednášce „Prevence a léčba rakoviny" jsem toto téma formulovala trochu přísněji. Hned na počátku bych ráda uvedla, že rakovinu podporuje každý zásah do bio-dyna-

mické rovnováhy člověka, narušující jeho místo v kosmickém systému i v dipolárním poli proudících elektromagnetických sil, které obklopují svět a jeho obyvatele a které vládou celému vesmíru. V dnešním příspěvku se mohu zaměřit jen na nepatrnou část jinak obrovského celku. Neboť rakovina sama je jen pokročilým stádiem tohoto zasahování do zdravého bytí.

Když tedy říkám, že chci mluvit o vitálních funkcích člověka v kosmickém systému hmoty, vyzařující energie a elektromagnetických polí, znamená to totéž, jako když řeknu, že budu povídat o prevenci a léčbě rakoviny. Je to takhle prosté.

Na konci mé knížky *Kosmische Krajtēgegen Krebs* (Kosmické síly proti rakovině), v níž také pojednávám o slunečních parscích, je tato poznámka: „V budoucnosti se stane výzkum rakoviny - a o tom jsem pevně přesvědčená - velmi jednoduchou záležitostí, kterou dokáže pochopit každý.“ Nejlepší a největší myslitelé - také ti z oboru fyziky - vždy zdůrazňovali podobně jako Max Born: „Nejdůležitější zákony, které nám vládou, nejlépe poznáme použitím co největšího zjednodušení.“ Neboť jak pravil Max Plaňek, velký zakladatel kvantové fyziky: „Když si někdo myslí, že něco nového objevil, ale nedokáže to jako vědec vyjádřit tak, aby tomu všichni rozuměli, pak neobjevil vůbec nic.“ Proto jsem pevně přesvědčená, že ti, kteří skutečně mají co říci nám všem, to dokážou vyjádřit jednoduše a srozumitelně.

Jak se to týká našeho tématu? Profesor Wellenstein, vedoucí freiburského Institutu lesnictví a zoologie, o sobě prohlásil, že je jedním z lidí, kteří v životě nadělali více škody

než kdo jiný v Německu. Jeho Savel však nakonec spatřil světlo a stal se Pavlem. Už nedokáže mlčet, když vidí, kolik vinařů stříká arzenikem vápenatým a trpí rakovinou, nebo kolik lesních dělníků používá DDT nebo trinitrofenolin jako insekticidy a také trpí rakovinou. Zodpovědné úřady mu však neustále opakují, že to není jeho starost. Je to prý věc lesních úřadů. Profesor Wellenstein říká, že už nedokáže zavírat oči, zatímco se dělníkům v lesnictví a zemědělství dávají do rukou smrtelné jedy - insekticidy. Jen ve Stuttgartu bylo nahlášeno 120 úmrtí s touto příčinou. V Dornapu v Porýní, kde byly insekticidy použity na ploše 25 hektarů, zahynuli všichni zpěvní ptáci a 30 % větších ptáků se buď vystěhovalo, nebo také uhynulo. Nalezla se mrtvá těla srnců, zajíců, bažantů a lišek a všechna tato zvířata měla v tělesném tuku uloženou celou širokou škálu insekticidů, od trinitrofenolinu, kresolinu, DDT, až po sloučeniny vápníku a jiné insekticidy použité proti škůdcům na dubech. Jsou uloženy i v našem tělesném tuku a bylo dokázáno, že organismu brání tento tuk asimilovat.

Podobné nebezpečí existuje i při umělém vykrmování dobytka. Jako expertní poradce přes tuky jsem jednou dostala za úkol zkoumat rybí tuk zpracovaný za vysokých teplot. Měla se tak prodloužit jeho životnost a odstranit rybí příchuť. Závěr mého výzkumu zněl, že tyto oleje velmi poškozují celý vnitřní systém žláz s vnitřní sekrecí, játra i jiné orgány. Jsou tedy zcela nevhodné pro lidskou spotřebu.

Tak zněl můj oficiální verdikt, který jsem v roce 1951 vypracovala pro Ministerstvo potravinářství (Ernahrung-Mi-

nisterium). V roce 1955 jsem obdržela odpověď: O záka-
zu těchto rybích olejů zpracovávaných vysokými teplotami
„se uvažuje“, neboť zkoušky v různých institutech prokázaly,
že jsou tyto oleje pro lidi i zvířata velmi nebezpečné. Naru-
šují fungování žláz s vnitřní sekrecí a otravují játra, což
vede k rychlému úmrtí. (Tyto tuky jsou dodnes k dostání!).

Margarínový průmysl nakoupil 50 000 tun těchto tuků, ale
v dané situaci bylo velmi obtížné je prodat. Rychle se tedy
vytvořil podnik na výrobu krmiv, který začal produkovat
takzvané vysoce energetické granule pro výkrm prasat. Ob-
sahovaly velké množství ječmene, rybí tuky zpracované při
vysokých teplotách a kostní moučku. Padesát procent takto
vykrmených vepřů později cestou na jatka zmodralo a uhy-
nulo. Zním také případy farmářů, kteří dávali toto vysoce
energetické krmivo mladým dobytčatům a vážně jim po-
škodili organismus. Mnoho zvířat jim také zahynulo. Při
práci konzultantky pro onkologické pacienty jsem se setka-
la s lidmi nejrůznějších profesí - od řezníků a chovatelů
drůbeže až po pekaře. Také od nich jsem se dozvěděla le-
dacos nového. Mnoho řezníků, odborníků ve svém řemes-
le, si dobře uvědomuje, že maso, které často prochází jejich
rukama, už není vhodné pro lidskou spotřebu. Tyto škodli-
vé látky, inhibitory metabolismu tuků, může totiž člověk
přijímat i nepřímou, přes dobytek. Vlastní hamižností si tak
krátíme šňůru života.

Jak je možné, že tyto tuky dokážou nadělat tolik škody?
Jedna z publikací oficiálního výzkumu rakoviny, kniha zná-
mého nositele Nobelovy ceny H. V. Eulera ze Stockholmu

praví, že kdybychom měli zredukovat celé to množství nej-různějších druhů rakoviny na společného jmenovatele, potom by to byla neschopnost organismu asimilovat tuk. Musíme objevit faktor}', které živému organismu umožní, aby se dokázal s tukem opět vypořádat a integroval ho do svých tělesných funkcí. Lipotropní látky jsou dnes v medicíně velmi populární téma. Kdysi jsem pracovala (v roce 1952) jako poradní expert Ústřední vlády pro tuky a farmaceutické látky. Už v roce 1950 jsem vyvinula nové a citlivé metody, první svého druhu, pro zkoumání tuků. Do té doby se nerozlišovalo mezi tuky nasycenými a nenasycenými. Měla jsem tedy přezkoušet některé z tuků, které se při zkoumání lipotropních látek testovaly. Lipos znamená tuk. Lipotropní látky mají tělu umožnit, aby tuk opět zmobilizovalo a zaktivovalo a aby ho učinilo rozpustnějším. Zjistila jsem, že se přitom zcela přehlížela povaha tuků samých. Při zkouškách na zvířatech se používala především slanina. Po zjištění, že „není tuk jako tuk“ jsem se zaměřila na nenasycené tuky. Na malém kousku papíru se mi podařilo dokázat, že bílkovinné látky schopné zaktivovat asimilaci tuku obsahují sirnou vazbu, která umožňuje jejich slučování se s tuky. Tato vazba má elektricky pozitivní náboj a patří k těžké hmotě. Odpovídající partie se nachází i v tucích. Jsou to dvě nenasycené dvojnásobné vazby vyšších mastných kyselin, např. kyseliny linoleové.

Na kus papíru jsem tedy kápla kyselinu linoleovou, nepatrnou kapku jedné tisícinu miligramu, a zkoušela jsem reakci různých lipotropních látek. Porovnávala jsem například reakce kyselin linoleových v olejích ze semen a reakce vepřo-

vého sádla. Výsledky ukázaly, že v olejích ze semen se vždy nachází určité množství lipotropní látky. Lipotropní bílkovinné vazby v tvarohu nebo ořechách dokážou tyto vícenenasycené mastné kyseliny učinit rozpustnými ve vodě. A to je nejdůležitější. Smícháte-li dohromady tvaroh a lněný olej, bude takovýto tuk rozpustný ve vodě. Uděláte-li totéž s vepřovým sádlem, pokud byl vepř nesprávně krmený, potom se tento tuk s bílkovinou nespojí. Oddělí se. Názorně tak můžeme vidět, co se v organismu a v jeho kapilárních aktivitách odehrává. U rostlin při vytváření mízy je tomu podobně. Tuk a bílkovina se tedy opravdu dokážou sloučit. Tuk se stává rozpustným ve vodě - ale pouze tehdy, když se bílkovina spojí s vysoce nenasycenými tuky, bohatými na elektrony. Fyzikálně to lze přesně změřit.

Díky elektronům jsou tuky na kapilární úrovni povrchově aktivní. Kapilární aktivita je nesmírně důležitá. Ve středu země i v centru atomu je těžká hmota, zatímco na obloze a ve vnějším atomovém obalu obíhají aktivní elektrony. Potrava bohatá na elektrony obvykle směřuje k povrchu a je proto nesmírně důležitá pro všechny tělesné procesy, jako je vylučování žláz, kapilární aktivita krve, lymfů a činnost močového měchýře a střev.

Často si беру z nemocnice onkologické pacienty v takovém stavu, kdy jim lékaři předpovídají pouze několik dnů života, někdy i jen několik hodin. Výsledky bývají i tady velmi dobré. Ze všeho nejdříve mi tito pacienti a jejich rodiny hlásí, že se jim znovu zaktivovaly základní funkce těla. V nemocnici už nemohli močit a střeva nepřinutili k pohy-

bu. Trpěli suchým kašlem bez hlenů a vše měli jakoby zablokované. Velmi je povzbudí, když se díky povrchově aktivním tukům tyto symptomy najednou zlepší a oni se hned začnou cítit lépe. Jak k této náhlé změně mohlo vůbec dojít? Díky charakteru elektronů a jejich reakcí. O elektronech se ještě zmíním, protože jsem si toto téma v průběhu posledních dvou let velmi oblíbila. Z Paříže mi jeden můj příznivec napsal, jak je úžasné, že jsem objevila původní zdroj elektronů v olejích ze semen. Tímto zdrojem je slunce. Takhle je to tedy propojené!

Pokud se živíme stravou bohatou na elektrony, naše tělo správně funguje a my se cítíme lehce. Lidé často mívají pocit, že příliš pracují. Když se jich ale zeptám, jak dlouho skutečně pracují, většinou zjistím, že ani dlouho, ani těžce. Mají pocit přepracovanosti, protože na ně doléhá tíha a únava a neustále si chtějí lehnout. Pokud moji pacienti - dokonce i těžce nemocní pacienti s rakovinou - dodržují třeba jen dva dny „olejovo-bílkovinový potravinový plán“, všichni spontánně tvrdí: „Cítím se najednou tak lehce, všechna tíže je pryč.“ A jsou to lidé, kteří nikdy nečedi žádnou moji knihu a neznají teorii.

Jak je možné, že strava bohatá na elektrony člověka odlehčuje? Proč ji tolik potřebujeme? Elektrony jsou tvořeny z lehké hmoty. Odebírají tíhu těžké hmotě, která nás táhne dolů. Zmírňují tah země a vybavují nás pro výšiny.

Elektrony mají velkou afinitu ke kyslíku - milují kyslík. Proto se v našem těle vždy snaží prodrat k povrchu. Přitahují kyslík a stimulují dýchání - a tím celé naše bytí.

Elektrony také urychlují rozklad potravin, zvláště když se poškodí přírodní **konzervační** činitel, který je v plodu či semeni obsažen. Všechny konzervační procesy se tedy snaží tento lehký, aktivující systém elektronové oxidace zničit. Potrava potom vydrží déle a podstata tuků se změní tak, že se dají skladovat celé roky.

Takováto potrava je pak spíše kamenem než chlebem. Nedokáže už vyživovat. Pokusy na zvířatech a lidech ukázaly, že se při konzumaci konzervovaných tuků chudých na elektrony šestkrát zvýší příjem potravy. Často tedy říkám hospodyňkám, že výběrem správného tuku by mohly ušetřit 5/6 domácího rozpočtu. Lidský hlad po masu je pouze důkazem toho, že člověk ztratil cit pro správnou výživu. Nezakazuji pacientům maso, ledaže by byli už jednou nohou v hrobě. Sama ale maso nejím. Jeden člověk ze Švýcarska se mě ptal, proč svým pacientům dovoluji jíst maso, když sama maso nejím. Odpověděla jsem, že ze soucitu. Přesto je v dnešní době lepší se masu vyhnout. Lidé, kteří jedí správný druh potravy - tedy jídlo bohaté na elektrony - se obvykle vyhýbají těžkým jídlům, konzervovaným potravinám a postupně sami přestávají maso vyhledávat. Nakonec sami uznají, že jim bezmasá strava mnohem více vyhovuje.

Jak taková strava vypadá? Můj „olejovo-bílkovinový potravinový plán“ obsahuje oleje bohaté na elektrony, oleje ze semen a zdravé bílkoviny, které v kombinaci s oleji dokážou aktivovat vitální funkce organismu. Navíc tento potravinový plán obsahuje velké množství čerstvé zeleniny a ovoce. Dá se jíst vše, co člověk chemickým zásahem nijak ne-

poškodil, co deaktivací nezredukoval na těžkou hmotu. Proč je tato otázka výživy a tuků tak důležitá? Už v roce 1911 napsal jeden švédský badatel: „Tuky jsou látky, které vládnu všem aspektům života.“ Protein se nazývá proteinem nesprávně (z řec. proteos *= prvotní, základní). Život a smrt buňky jsou závislé na slučování bílkovin a tuků. Potvrdil to i výzkum narkózy. Všechny jedy, které narkoticky nebo toxicky poškozují živý organismus, včetně benzopyrinu v cigaretách, se ukládají v tělesném tuku a celý proces slučování tuků s bílkoviny narušují. Zajímavé výsledky přinesl tento test na zvířatech: Pokud zvířata vdechovala relativně velké množství cigaretového kouře, tzn. benzopyrinu, bylo dokázáno, že se u nich projeví rakovina. V paralelním testu dostávala zvířata lněné semínko nebo olej ze lněného semínka a neonemocněla. Tím vám nechci radit, abyste začali více kouřit. Chtěla jsem jen ukázat, jak je důležité nejen vědět, kde se škodliviny a jedy nacházejí, ale také si s nimi umět poradit. Připadá mi to mnohem důležitější, než si jen dělat vrásky s tím, „jak je všechno jedovaté“. Nezabráníme radioaktivnímu spadu a těžko se nám podaří přinutit margarínový průmysl s celkovým ročním obratem 21 miliard marek ke změně výrobních metod. Řeknou vám: „Kdybychom měli celé zařízení rozebrat, stálo by nás to miliony. Kdo nám dá peníze, abychom vybudovali něco nového?“ Jediné, co můžeme pro sebe, pro své okolí, prostředí a kamarády udělat, je nalézt způsob, kterým většinu těchto škodlivin překonáme. Proto je dnes strava bohatá na elektrony důležitější než kdy předtím, protože dokáže mnoho jedů kompenzovat. Detailně jsem tyto souvislosti

popsala v brožurce *Kosmische Kräfte gegen Krebs* (Kosmické síly proti rakovině). Už v letech 1951—1952 jsem zdůrazňovala, že nedostatek tuků bohatých na elektrony škodí dýchání a potlačuje funkce všech žláz s vnitřní sekrecí i vylučování hlenů v tělesných dutinách, včetně sexuálních orgánů. Je to důležité i pro chovné stanice. Farmáři by se měli opravdu zamyslet nad tím, jestli chtějí dobytku dávat škodlivé krmivo ve snaze rychle vydělat a způsobit tím jeho neplodnost. Mnohé z vás bude možná zajímat, že změnou stravy se dá často vyřešit neplodnost. Zнала jsem jeden manželský pár na farmě v Buchau u jezera Federsee, kteří si deset let přáli syna. Věřili byste, že jsem od nich dostala fotografii jejich prvního syna a dědice deset měsíců poté, co jsem jim poradila ohledně změny stravování?

Souhra mezi tukem a proteinem ovlivňuje všechny tyto aspekty stojící u samého počátku života. Uvedu ještě jeden příklad její důležitosti při dělení buňky: Samčí sperma obsahuje asi tisíckrát více sirných bílkovin než jakákoliv jiná buňka. Samicí vajíčka jsou pro svůj vysoký obsah lecitinu bohatá na nenasycené tuky. Warburg popsal, jak se v okamžiku oplodnění tisíckrát zintenzivní dýchání. Také syntéza uvnitř vajíčka je ovlivňována vzájemným působením tuků a bílkovin, stejně tak i budování ostatních živých struktur.

V posledních několika letech jsem se zabývala kvantovou fyzikou a zapojila jsem ji do své práce. Odhalily se mi tak důležité a krásné perspektivy z hlediska vývoje. Fyzik Dessauer napsal, že podle výsledků posledního výzkumu z Munsteru (který jsem osobně prováděla) závisí stavba živé molekuly na

vývojovém stupni živočicha. Čím rozvinutější živočich nebo rostlina, tím více elektronů se nachází v jeho molekulách. Nedostatek elektronů tedy ze všech živočichů nejhůře snáší člověk. S vývojovou úrovní živočicha se navíc zvyšují nebezpečné účinky insekticidů.

Pokud drozd sezobne červa, který má v těle vysokou koncentraci DDT, drozd zemře, přestože červ s touto koncentrací přežíval. Pokud dravý pták chytí myš s vysokou koncentrací DDT v organizmu, pták zemře, přestože myš byla schopná žít: Insekticidy použité v lesích se více než ve vodě kumulují v planktonu a více než v planktonu v rybách. Pokud takovouto rybu chytí pták, zemře. Čím vyšší je vývojový stupeň daného tvora, tím je jeho organizmus citlivější. Škodlivým účinkem chemikálií tedy nejvíce trpí člověk. Spojení nenasycených tuků s bílkovinami je ve skutečnosti bipolárním systémem, kde dochází k neustálému pohybu a výměně elektronů.

Nyní se dostáváme k něčemu opravdu krásnému! Tento bipolární systém nenasycených tuků a bílkovin je schopen pojmout a ukládat elektrony slunečního záření. Dessauer píše: Pokud by se podařilo v této aktivní biologické molekule desetkrát zvýšit koncentraci solárních elektronů, mohl by člověk žít do 10 000 let. Všechny takzvané mutace, které poškozují genetický materiál, způsobují nemoce a mají negativní vliv na člověka, svědčí o úbytku elektronové energie. Vyšší koncentrace solárních elektronů - uložených v bipolární molekule mezi nenasycenými tuky a proteiny - může zase značně zvýšit zásobárnu síly a energie a zlepšit zdravotní stav. Bohatství

elektronů přináší větší spokojenost i lepší zdraví. Takto se projevuje pozitivní nahromadění síly a energie, o kterém mluvil už Aristoteles.

Stále znovu se mi potvrzuje, že po nasazení obrovských dávek Iněného oleje se subjektivní stav pacientů, tedy jejich vnitřní pohoda, okamžitě zlepší (někdy pacientovi na začátku terapie naordinuji klystýr s 1/2 l olejové směsi). Vyšší koncentrace elektronů v člověku probouzí větší pocit štěstí. Vše je relativní, a tedy i toto tvrzení, ale přesto je pravdivé. Zde můžeme použít Einsteinovu teorii relativity. Uvedené spojitosti a fakta se dají snadno dokázat.

Co to všechno znamená? Ze celé lidstvo, i se vším živým na této planetě, odvozuje svou *existenci ze Slunce!* Na to se dosud v biologii a v medicíně zapomínalo. Živý organizmus může přijímat a ukládat solární elektrony pouze rezonanční absorpcí. Musíme mít tedy v elektronovém systému našeho těla buď stejnou vlnovou délku, nebo různé vlnové délky. Člověk, který se živí rafinovanou potravou nebo jídlem s nedostatkem elektronů, si tedy nejen blokuje příjem kyslíku, ale uzavírá se i před účinky slunečních paprsků. Když se potom tito lidé natrou parafínovým olejem na opalování a lehnou si na slunce, zaručeně se spálí, protože jim elektrony, které jejich tělo nedokáže uskladnit, poškodí kůži. Bylo dokázáno, že všechny jedy ovlivňující činnost enzymů, včetně parafínu a benzopyrinu v cigaretách, poškozují celý systém elektronové absorpce, včetně jejich ukládání a zpracování.

Živý organizmus tedy dokáže skladovat sluneční energii a zvyšovat tak bioenergetickou úroveň Země. Z této záso-

bárny pak může kdykoliv čerpat. Tyto souvztažnosti dobře objasňuje moderní kvantová teorie. Na podstatu solární energie dříve existovaly dva protichůdné názory; Newton tvrdil, že je tvořena korpuskulárními paprsky a že je tudíž hmotná. Podle jiné interpretace je tato energie elektromagnetickým vlněním. Teorie světla pochází od Huygense. Díky Maxu Planckovi a jeho kvantové teorii, díky Einsteinovi, který ji dále rozvinul, a v neposlední řadě i díky práci Francouze Louise de Broglie, přijímá dnešní fyzika toto tvrzení:

Elektrony sluneční energie jsou vlnění i hmota! De Broglie píše, že světlo je nejrychlejší, nejčistší, nejlehčí a nejkrásnější druh hmoty, který známe, jakož i nejrychlejší a nejčistší forma energie, kterou jsme schopni vnímat. Elektrony slunečního světla, tyto nejrychlejší poslové mezi hvězdami, jsou vždy světlem i hmotou zároveň. Elektron je formou hmoty obklopenou magnetickým polem: podle metody měření naměříme buď hmotu, nebo vlnění. Tato hraniční situace mezi energií a hmotou obrací naruby klasickou fyziku a je nesmírně zajímavá a důležitá z hlediska fyziologického, lékařského a biologického. Navíc jsem pevně přesvědčená, že podpoří naše cíle v biologii i naše biologické myšlení a že jim dodá nový impulz. Sluneční energii tedy dokážeme skladovat a tělo může z této elektronové zásobárny kdykoliv čerpat. Pokud je prázdná, člověk se cítí podrážděný, unavený a jeho končetiny jsou těžké. Přírodní oleje nám však tuto zásobárnu pomohou doplnit, neboť nám svými elektrony umožní sluneční energii vstřebávat.

Šlechtěním se hladina nenasycených olejů v semeni zvýší vždy zároveň s hladinou proteinu. Nachází se tu tedy neustálá harmonie mezi tukem a proteinem - mezi prospěšným tukem a prospěšným proteinem - která je nezbytná pro všechny vitální funkce organismu i pro život, který se pod tímto bipolárním systémem vytváří. V této harmonii pak biologické molekuly dokážou ukládat sluneční energii, absorbovat ji a podle potřeby zase vyzařovat. Veškerá mozková činnost - a to bylo vědecky dokázáno - potřebuje aktivizační účinek vícenásobně nenasycených tuků. Činnost mozku se bez těchto vícenenasycených tuků vůbec neobejde. Totéž platí pro nervy i pro svalovou regeneraci v takzvané oxidačně regenerativní fázi spánku. Všechny tyto procesy vyžadují vysoce nenasycené mastné kyseliny bohaté na elektrony. Těžce nemocnému pacientovi dám tedy nejprve ten neoptimálnější olej, který mám. Domnívám se, že pro naši klimatickou zónu je nejvhodnější lněný. Ostatní druhy můžeme podávat později. Měly by však být vždy přírodní a **průmyslově** nezpracované.

Proč je záření, které se používá v onkologických klinikách, tolik škodlivé? Z fyzikálního hlediska je to velmi zajímavé. Na Mezinárodním kongresu radiačních terapeutů, který se konal v roce 1956 ve Švýcarsku a sešli se na něm vědci z celého světa, se hovořilo o zkouškách účinku elektronů v rozkladu s mrtvou, inertní hmotou rozpuštěnou ve vodě. Fyzik Dessauer (Dr. MED. a Dr. THEOL.) napsal, že veškerá radiace, ať by se jednalo o sluneční paprsky nebo jiné formy záření, jsou organizmem absorbovány v závislosti na své povaze. Kosmické paprsky, obsahující protony, těžkou hmo-

tu nebo neutralizované elektrony, živý organizmus nepřijme ani je neabsorbuje. Organizmus má něco jako filtrační systém oddělující vhodné a nevhodné záření. Pokud je tělo vystaveno příliš velkému množství nevhodné radiace, vznikají popáleniny. Tyto nebiologické, nevhodné paprsky (ať už se jedná o synteticky vyrobené radioaktivní látky, jako je radium nebo kobalt, nebo škodlivé kosmické záření) živý organizmus pouze poškozují. Vzhledem k fyzikální podstatě tohoto záření jsou marné všechny pokusy lékařů ošetřovat radiací pouze oblast nádoru. Tyto paprsky totiž nerezonují s vlnovými frekvencemi biologických elektronů našeho těla. Tyto černé paprsky podle Maxe Plancka a nekompatibilní paprsky podle Dessauera by se v terapii živého organismu neměly vůbec používat. Na moskevském Kongresu pro výzkum rakoviny v roce 1962 to veřejně zdůrazňoval prezident Vědecké rady. Kongresu se účastnilo 150 německých vědců. Na pozvání velvyslance Krolla jsme pak na německém velvyslanectví o tomto problému dlouze diskutovali nad sektem. Je zřejmé, že zastánci zastaralých a škodlivých metod si nové vědecké objevy dobře uvědomují. V komentáři předneseném na tomto kongresu předsedou vědecké rady se praví: Na radiační ošetření a operace by se mělo pohlížet jako na zastaralou záležitost. Tyto metody neshledáváme přesvědčivými a neexistuje jediný vědecký argument, který by používání této nebiologické radiace ospravedlňoval. Je třeba se obrátit na metody imunobiologické. Bylo vědecky dokázáno (profesorem H. V Eulerem ze Stockholmu), že každý chirurgický zásah v případě rakoviny přispívá k rychlejší tvorbě metastáz a zhoršuje ko-

nec. Nelze jej tedy dále doporučovat. (*Spontánní potlesk.*) Nikde ve světě - a to jsem byla v Japonsku, Číně, Indii, navštívila jsem vědecké kongresy ve většině evropských zemí a udržuji kontakty s mnoha badateli v tomto oboru - nikde v civilizovaném světě ani v zemích rozvojových se tak tvrdě nebojuje proti hnutí za biologické metody léčby, jako je tomu v Německu. Hlavními podněcovateli je skupina konzervativních diktátorů v lékařských institutech. Máme určitou terapii. Byla uznaná jako špatná, ale stále na ní tvrději trváme. Mnozí z představitelů této školy za mnou přišli, když potřebovali pomoc pro své blízké. Pomoc dostali, ale tyto zastaralé metody dále podporují v lékařských časopisech. (*Silný potlesk*)

Často jsem byla předvolána k soudu, pokaždé na návrh některé z lékařských komor. Vždy jsem v těchto sporech vyhrála. Ve Freudenstadtu se požadovalo, aby se případ musel projednávat v jiném městě, protože celý okresní soud stál na mé straně. Přelíčení se tedy přesunulo do Rottweilu, ale i tam jsem byla zproštěna obžaloby. Jednou se celá záležitost na přání lékařské komory dostala až k hlavnímu soudu ve Stuttgartu. Také tam jsem byla osvobozena. Když tedy právní metody selhaly, začaly útoky v novinách. Měla jsem možnost se k nim vyjádřit. Díky těmto veřejným útokům vyhledalo mou radu a ošetření více pacientů než kdy předtím. Nyní vám mohu s radostí sdělit, že většina osvěcenějších praktických lékařů - v dnešní době je jich mnoho - pevně hájí věci, které hlásám. Pouze instituce a jejich manažeri stále ještě brání zastaralé metody.

Jak vlastně moje metoda vypadá? Dávám onkologickým pacientům prostou, přírodní stravu. To je vše. Beru z nemocnic lidi, kterým lékaři předpověděli pouze několik hodin života, kteří mají vědecky potvrzenou diagnózu, podle níž jsou již napůl mrtví. Ve většině případů dokážu i takovému pacientům rychle a účinně pomoci.

Jaké z toho plyne poučení? Jestliže jsou základní součásti naší stravy - oleje, bílkoviny, ovoce a zelenina - tolik důležité, je na nás, abychom si zajistili jejich přísun v neznehodnocené podobě. Musíme se také pečlivě vyhýbat potravinám, které byly chemicky zpracované, konzervované, které obsahují antibiotika nebo jiné chemikálie a jsou tedy velmi nebezpečné.

Velmi důležitým objevem je souvislost mezi metabolismem tuků, příjmem kyslíku a absorpcí, ukládáním a aktivací sluneční energie.

Zkoumáním základních vitálních funkcí lidského organismu si začneme uvědomovat, jak jsou naše zásahy do biodynamické rovnováhy v přírodě nebezpečné. Může se přitom jednat o užívání insekticidů, krmení dobytka antibiotiky, které mají zvýšit váhové přírůstky, nebo o konzervaci potravin dýchacími jedy a ničením elektronů. Těmito metodami se z tuků stávají blokátory dýchání, přestože by měly být naopak dýchacími aktivátory¹. Stává se z nich skladiště jedů, které navíc působí rušivě při ukládání životodárných solárních elektronů. Člověk se tak snižuje, degraduje a blokuje svůj pozitivní rozvoj.

DR. JOHANNA BUDWIG

Pokud chceme jako lidský druh i coby západní rasa přežít a žít spokojeně, potom bychom si měli **urychlené** připomenout zásady své biologické existence. Jedno čínské pravidlo vědy a filozofie říká: „Tajemstvím veškeré moudrosti je věda, která je v harmonii s přírodou.“ Západní věda nutně potřebuje obrodu ducha, říká Radžakrišna. Nejvyšší čas, abychom konečně začali uvažovat a jednat jako zodpovědné bytosti. *(Dlouhotrvající potlesk)*

TUKOVÝ SYNDROM A FOTONY SOLÁRNÍ ENERGIE

Přednáška ze 6. dubna 1972 uvedená na osmém kongresu „Vie et Action“ (Život a činnost) v Tours, který se konal ve dnech 5.-6. dubna 1972.

Sluneční paprsky, fotony, elektrony...Co jsou vlastně zač?

Sluneční paprsky přivádějí na Zemi nevyčerpatelný zdroj energie. Zdroje síly z ropy, uhlí, z jedlých zelených rostlin a z ovoce pocházejí všechny z energie slunečního záření. V roce 1966 publikoval jeden japonský fyzik tuto větu: „Bůh byl opravdu stvořitelem, když pravil: Budiž svědo!“ Váš krajan, nositel Nobelovy ceny a velmi zasloužilý fyzik Louis de Broglie, napsal: „Popustíme-li uzdu fantazii, není těžké si představit, že na počátku času, ráno po božském ‚Fiat Lux‘, začalo toto jedinečné světlo s postupně rostoucí koncentrací vytvářet hmotný svět, který dnes kolem sebe vnímáme. A možná že jednoho dne, až se čas naplní, vrátí se vesmír ke své původní čistotě a znovu se rozpustí do světla.“

Světlo je nejrychlejším poslem mezi hvězdami. Nic rychlejšího není. Světlo letí spolu s časem a žije věčně. Fyzikové také zdůrazňují, že foton, kvantum, ta nejnepatrnější částička

slunečního paprsku, je věčná. Bez fotonů si nedokážeme představit život. Tyto částice jsou v neustálém pohybu a nelze je zastavit. Fotony mají v sobě barvu. Ve velkém množství mohou měnit barvu i frekvenci. Foton se považuje za nejčistší formu energie, za nejčistší vlnění, které se neustále pohybuje. V rezonančním spojení s jiným fotonem dokáže vytvořit částici ‚s krátkou dobou života‘. Tato částice, známá jako částice „O“, se může opět rozdělit na dva fotony, jako čisté, nehmotné vlnění. Takto se vytváří nádherná souhra svěda a hmoty. Přesné místo, kde se foton vyskytuje, se nedá určit. Na tomto základě stojí teorie relativity.

Foton, toto nejmenší kvantum slunečního svěda, dal vzniknout dnes tak významné kvantové teorii Maxe Plancka a Einsteina.

Tento foton, tak aktivní, dynamický a silný, se dá zachytit vhodnými elektrony. Co to znamená?

Elektrony jsou již součástí hmoty, i když jsou také v neustálém pohybu. Bez přestání vibrují. Mají vlastní frekvenci, tak jako když nastavíme rádiový přijímač na určitou vlnovou délku. Elektron v hmotě obíhá okolo jádra. Těžká hmota v jádře je nabitá pozitivním elektrickým nábojem. Elektron naproti tomu nese náboj negativní. Pozitivně nabitě jádro a negativně nabitý elektron se díky této elektrické polaritě vzájemně přitahují. Elektron se však k jádru nikdy nepřiblíží natolik, aby se vychýlil ze své oběžné dráhy. V rámci vymezeného orbitu si ale udržuje určitou svobodu pohybu. Elektrony milují fotony a svým magnetickým polem fotony přitahují. Pohybem elektrického náboje se vždy

vytváří magnetické pole. Pohybující se fotony takové magnetické pole mají, a pokud je jejich vlnová délka v souladu s elektrony, jejich magnetická pole se vzájemně přitahují. Vlnová délka fotonu - kterou může foton měnit - se musí přesně sladit s pohybem elektronu, aby se elektronový orbit tímto vlněním zcela zaplnil. Tato vlastnost je nesmírně zajímavá, a to jak z hlediska fyzikálního, tak i biologického a dokonce filozofického. Podle Nielse Bohra tento základní zákon fyziky vyjadřuje to, že k přeměně hmoty může dojít pouze absorpcí nebo radiací elektromagnetických vln (a foton takovou elektromagnetickou vlnou je), a je tedy nutné, aby vlastní frekvence hmoty odpovídala vlnovým délkám, které jsou absorbovány nebo vyzařovány

Každá hmota má svou vibraci, a tedy i živé tělo. Energie, kterou absorbuje, musí odpovídat její vlastní vlnové délce.

Sluneční paprsky jsou v harmonii s lidmi. Ne náhodou máme slunce tak rádi. Rezonance naší biologické hmoty je natolik uzpůsobená pro příjem sluneční energie, že podle slov fyziků a kvantových biologů, kteří se touto širokou oblastí zabývají, není na Zemi nic, co by mělo vyšší koncentraci fotonů sluneční energie než člověk. Tato koncentrace se zvyšuje, pokud jíme potravu, jejíž elektrony přitahují elektromagnetické vlnění slunečních paprsků - fotonů. Velké množství takovýchto elektronů se stejnou vlnovou délkou jako sluneční energie se nachází například v olejích nejrůznějších semen. Vědecky jsou tyto oleje známy jako vysoce nenasycené esenciální tuky bohaté na elektrony. Když však lidé začali tuky zpracovávat, aby je déle udrželi, nikdo se ne-

zamyslel nad důsledky, které to přinese pro další existenci a vývoj lidské rasy. Tyto životně důležité elektrony, v neustálém pohybu a s nádhernou reakcí se světlem, se totiž zničily.

Fyzikální věda obdržela hanlivý přívlastek „anti-Mensch“ (protilidská). Ještě se k tomu později vrátíme. Koncentrací elektronů v sobě lidská bytost skrývá největší potenciál zásobárny sluneční energie na Zemi. Protikladem je pak člověk s nedostatkem elektronů, s nedostatkem fotonů, který termín anti-Mensch fyzicky dokonale ilustruje. Podívejme se však ještě na úžasný vztah mezi člověkem a sluneční energií.

Sluneční energie a člověk jako anténa. Snad každý ví, co to anténa je. Převratné objevy fyzika Maxwella o elektromagnetickém vlnění se v současných technologiích hodně prakticky využívají. Slavným příkladem je například telegraf, rádio, televize a používání vysokofrekvenčních technologií při výrobě elektromagnetů, atomových bomb a při výzkumu jaderné energie.

Tyto technické vynálezy a vědy s nimi spojené se zakládají na vědeckých objevech devatenáctého století. Velkým přínosem tu byla publikace *Ober Strahlen elektrischer Kraft* (O paprscích a elektřině), kterou v roce 1888 vydal Hertz. Maxwellovi se pomocí matematických rovnic podařilo dokázat, že propojená elektrická a magnetická pole vyzářují při pohybu elektromagnetické paprsky. Tyto základní zákony řídí také všechny procesy v přírodě.

Pohybující se elektrický náboj vytváří magnetické pole. Elektricky vodivá hmota, která se pohybuje v magnetickém poli, vytváří proud. Když se spojená elektrická a magnetická

ká pole oddělí, dochází k radiaci elektromagnetických vln. Tyto základní, elementární zákony lze také aplikovat na biologické procesy.

Když slunce svítí na listí stromu a toto světlo je absorbováno fotosyntézou, způsobí to pohyb v elektricky nabitých elektronech. Magnetické pole se vytváří také díky vodě, která stoupá ve stromech. Když se pak my, se svým bohatstvím elektronů a vodivé živé hmoty, pohybujeme elektromagnetickým polem lesa, nabíjíme se solárními elektrony. Krevním oběhem se dává do pohybu elektrický náboj v magnetických polích (například v povrchových lipidech červených krvinek), který potom způsobuje indukci a reindukci energie.

S každým tepem našeho srdce se z lymfatického systému dostávají do cév a tudíž i do srdce vysoce nenasycené tuky bohaté na elektrony. Elektromotorická funkce srdce se tím neustále stimuluje a posiluje. Dokonce i oběh krve je spojen s vyzařováním elektromagnetických paprsků - v souladu se základním přírodním zákonem, který řídí elektromagnetické vlnění. Lidský vysílač je tedy v neustálé činnosti.

Tubulární stavba nervů, jejich nejrůznější vrstvy a uzly, měnící se potenciál, neurony a dendrity, celý tento složitý komplex nám dává představu o tom, jak silný musí být elektrický proud v magnetickém poli, aby i tady došlo k vyzařování elektromagnetického vlnění. Když si o nějakém člověku myslím něco pozitivního, vede to k vyzařování elektromagnetických vln. Příjem závisí na vlnové frekvenci přijímače - a existují zde zesilovače i rušiče. Tyto přenosy,

známé pod názvy telepatie, hypnóza, přenos myšlenek atd. tedy člověku zprostředkovávají velké množství údajů.

Severní národy dobře vědí, že původní domorodí obyvatelé používají stromy jako pomocníky pro přenos myšlenek na dálku, například když chce žena vyslat zprávu manželovi, který odešel do města, že má přinést sůl. Bismarck píše, jak se v těžkých obdobích přitiskl ke stromu, objal ho a opřel se o něj čelem. Ulevilo se mu a uvolnil se. V obou případech se jedná o elektromagnetické vlnění v souladu s Maxwellovou matematickou rovnicí.

Nám však nejde o tuto mentální rovinu, ale spíše o měřitelné vlnění. Podívejme se teď na tukový syndrom z hlediska jeho účinku na mozek a nervy, na smyslové orgány, na vylučování hlenů, na funkci žaludku a trávicího ústrojí, jater, žlučníku a ledvin, lymfy a cév, kůže, dýchacího ústrojí, imunitního systému, na záležitosti plodnosti a sexuality, na částečnou narkózu nebo vitální sílu. Bylo totiž experimentálně dokázáno, že všechny tyto systémy a procesy lidského organismu se velkou měrou pojí s vysoce nenasycenými tuky bohatými na elektrony, které fungují jako přijímače, zesilovače a přenašeče elektromagnetických vln a dohlížejí také na všechny tělesné procesy. A právě tady se projevuje vliv sluneční energie, jejíž fotony představují nejčistší pohyb. Tyto fotony svázané s hmotou nebo působící silou a energií elektromagnetických polí a vln dokážou ovládat elektrostatickou strukturu živého organismu.

Stále více lidí dnes uznává skutečnost, že základ dynamiky vitálních funkcí pochází z energie slunce. Dynamizující-

ho účinku slunečního světla na tělesné funkce si povšiml již profesor očního lékařství, prof. Holwich. Po oslepnutí u lidí často následuje zhoršení funkcí mnoha vnitřních orgánů, zhorší se vylučování jater, žlučníku a slinivky. Je ovlivněna činnost srdce i střevní peristaltika. Když člověk znovu nabude zraku, dojde i k aktivaci těchto funkcí. Určitý význam tu samozřejmě mají i faktory fyziologické, celková pohyblivost, častější vycházení z domu a hlavně psychika. Musím se však ještě zmínit o pozorování, které učinil jeden mladý lékař. Jako lovec si povšiml, že v určitých letech bylo jelení paroží mnohem větší než obvykle, zatímco jindy byly i ty nejlepší kusy hluboce podprůměrné. Fyzický vývoj dalších mladých zvířat a divokých kachen tomu také odpovídal. Výzkumem se ukázalo, že roky, kdy jelenům narosdo nezvykle velké paroží a kdy se i ostatní divoká zvířata dobře rozvíjela, byly roky s velkým počtem hodin slunečního svitu.

Je tedy zřejmé, že slunce ovlivňuje dynamiku tělesných funkcí. S tím, jak se zdá, všichni souhlasí. Proč ale tolik lidí tvrdí, že slunce nesnášejí? Odpověď je nasnadě. Nejprve si však povězte několik slov k tématu „dynamika tělesných funkcí a vliv sluneční energie“. Když se moji pacienti po předchozím ošetření položí na slunce, začnou se cítit mnohem lépe. Jako kdyby omládlí. Naproti tomu často slyšíme o lidech slunících se na pláži, kteří zemřou na srdeční selhání. Srdeční infarkt tu není ničím neobvyklým. Může tedy dojít k obojímu. Pro některé lidi je dnes sluneční energie příliš namáhavá, zatímco jiným lidem přináší dynamika slunečních paprsků oživení všech tělesných funkcí. Stimulující účinek slunce na fungování jater, žlučníku, slinivky,

močového měchýře a slinných žláz můžeme pocítit velice snadno. Tyto orgány na slunci vysychají pouze tehdy, když v těle chybí látky, které vylučování podporují. Je tedy velmi důležité, aby v těle nechyběly vysoce nenasycené tuky bohaté na povrchově aktivní elektrony, neboť představují rezonanční systém pro sluneční energii. Lékaři radí pacientům s rakovinou, aby se slunci vyhýbali, protože ho nesnesou. To je v pořádku. Ovšem v okamžiku, kdy tito pacienti - i pacienti s rakovinou - alespoň dva, tři dny dodržují olejovo-bílkovinou stravu, když tedy mají v těle dostatek esenciálních tuků, snášejí slunce velice dobře. Začnou dokonce říkat, jak skvěle se na slunci cítí a nakolik se zvýšila jejich síla a vitalita. A tím se dostáváme k rozhodujícímu bodu této přednášky.

Elektrony v naší stravě slouží jako rezonanční systém pro sluneční energii. Jsou skutečnými životodárnými elementy. Jejich elektromagnetické pole přitahuje sluneční fotony. Tyto fotony mají vlastní vitalitu a jsou v neustálém pohybu, bez něhož si fyzici nedokážou představit existenci života. Jsou v rezonanci s elektrony v olejích ze semen, které jsou na stejné vlnové frekvenci se sluneční energií. Tato souhra fotonů solární energie a elektronů řídí všechny tělesné funkce. Podle fyziologa Ivara Banga jsou tuky hlavním faktorem ovlivňujícím všechny funkce těla (1911).

Dnes k tomu můžeme dodat ještě toto: Ano, tuky, které jsou v souladu s fotony solární energie, tedy tuky bohaté na elektrony rezonující s vlnovou délkou solární energie, opravdu řídí celý systém životních funkcí. Mě samu fascinuje skuteč-

nost, že se kvantovou fyzikou spolu s teorií relativity dá ilustrovat, jak je dynamika tělesných funkcí člověka závislá na této výměně elektronů.

Elektrony vysoce nenasycených olejů jsou tedy schopné přijímat solární energii, ukládat ji a podle potřeby ji aktivovat coby nejčistší energii, která zásobuje všechny funkce těla. Všechny procesy v organismu jsou úzce spjaty s funkcemi membrán. Výměna elektronů i rozdělování energie v celém organismu jsou na těchto membránách závislé. V nervových drahách, v mozku, v každém orgánu, v játrech, žlučníku a slinivce, v žaludeční sliznici, v ledvinách a v trávicím systému - všude se projevuje důležitost těchto membrán a jejich elektromotorická síla. Platí to i pro dýchání, absorpci kyslíku a jeho využití, i pro dělení buněk - pro všechny normální růstové procesy. Platí to také pro látkový katabolismus v procesech vylučování, které probíhají v ledvinách a v trávicím ústrojí, a také pro růst vlasů a nehtů, jakož i pro vývoj mladého života v děloze. Tak se dostáváme k velmi krásnému a nesmírně důležitému aspektu vývoje.

Současní fyzici zabývající se kvantovou biologii zjistili, že v přírodě neexistuje bytost, která by v sobě nesla vyšší koncentraci solárních elektronů než *člověk*. Vyplývá z toho, že *člověk* má přímý vztah ke slunečnímu svedu. Dnešní fyzici stále více uznávají, že slova „Budiž světlo!“ jako počátek všeho Stvoření vypadají z fyzikálního hlediska stále *pravdivěji*.

Podle Einsteina se dá zemská gravitace částečně neutralizovat právě elektrony, které jsou v souladu se sluneční energií.

Slunce a elektrony naladěné na slunce v potravě, kterou jíme, nás vynášejí k vyšším energetickým úrovním a k vyšší úrovni rozvoje naší bytosti.

Podle mých výzkumů, v nichž používám moderní kvantovou fyziku, podporuje radiační terapie používaná u pacientů s rakovinou vývoj směrem k „anti-Mensch“ a vzniká tu poškození radiací. Matematickým vzorcem fyzikové odvozují, že člověk se svým bohatstvím elektronů směřuje v čase vpřed. Jak jsme již slyšeli, foton letí s časem. Dalo by se říci, že má věčný život. Zamyslíme-li se na abstraktní rovině nad určitými matematickými vzorci důležitých fyzikálních vztahů, vidíme, že je možné je pozměnit, aniž by přitom ztratily svou matematickou správnost. Čas tedy už nemusí směřovat vpřed, ale vzad. Stačí jen připsat k časovému koeficientu v tomto matematickém vzorci znaménko minus, což je v rámci standardních matematických pravidel možné. Pro mnoho ‚částic‘ tak vznikne odpovídající ‚anti-částice‘. Ta byla nalezena ve světě elementárních částic, v ‚zoo‘ elementární částice, jak tomu fyzikové říkají. Těmito matematickými vzorci aplikovanými na fyziku a obrácením času vznikne i zrcadlový obraz lidských bytostí - tedy „anti-Mensch“. Zatímco z fyzikálního hlediska představuje člověk nejvyšší rovinu řádu, který je zaměřen proti entropii, anti-Mensch podle fyzikálního vzorce postrádá elektrony. Podle mého názoru je „anti-Mensch“ fyzikálně a matematicky zaměřen do minulosti. „Anti-Mensch“ má jen několik fotonů solární energie - tedy fyzikálně nejnižší úroveň řádu.

Používání rentgenových paprsků, paprsků gama, atomové bomby nebo kobaltových paprsků vedou také k vývoji „anti-Mensch“. Těmito paprsky se totiž ničí elektronové struktury organismu. Feynmannův „World Line Diagram“ (Diagram linie světa) a teorie relativity moderní fyziky uvedly v jednom vzorci do vzájemného vztahu čas a prostor. „Anti-Mensch“ je zaměřen do minulosti. Vnitřní struktura lidstva, souhra fotonů solární energie a elektronů, koncentrace fotonů v životních aktivitách a v dynamice tělesných funkcí - to vše směřuje k budoucnosti. Vědomým směřováním k budoucnosti v sobě člověk rozvine velkou sílu. „Anti-Mensch“ s nedostatkem elektronů a zaměřený do minulosti - i ve svých myšlenkových procesech - má paralyzované životní funkce a nedostává se mu síly, protože mu chybí základní prvek života, tedy elektrony naladěné na slunce.

Podíváme-li se z tohoto hlediska na svou stravu, vidíme, že tuky a oleje zpracované tak, aby co nejdéle vydržely, mají elektronovou strukturu zničenou (jinak by absorbovaly kyslík), a působí tedy škodlivě na lidský organismus. Tento negativní aspekt týkající se rozvoje k „anti-Mensch“ je v souladu s Feynmannovým „Diagramem linie světa“. Zdůrazňuji ještě jednou, že tuky a oleje, u kterých došlo ke zničení elektronové struktury, jen podporují vývoj k „anti-Mensch“.

Takovéto tuky překážejí výměně elektronů v živém organismu, protože na vodivost elektronů působí jako izolační dehet, a hned zpočátku tak umrtvují všechny tělesné procesy. Může se přitom jednat o orgány nebo o centra aktivního růstu, i o tělo jako celek. Dehtové látky byly mezi prv-

nimi prokázanými karcinogeny. Co je to vlastně rakovina? Každá nepatrná událost ve „světě těchto elementárních částic“, která podporuje rozvoj k „anti-Mensch“, podporuje také rakovinu. Strava s obsahem příliš velkého množství těžkých částic, strava postrádající dostatek elektronů - to vše podporuje vývoj k „anti-Mensch“ a zvyšuje možnost rakoviny. Do této skupiny patří také ztužené tuky. Mají nedostatek elektronů a v našem těle působí jako izolační dehet při transportu a ukládání elektronů.

Strava bohatá na elektrony, nenasycené oleje, byliny, koření, aromatické ovoce a nejrůznější příchutě z nich vyrobené, jakož i přírodní barviva vzniklá působením slunečních fotonů - to vše napomáhá absorpci, uchování a využití sluneční energie.

Co tedy dělat, abychom dosáhli vrcholu svého rozvoje?

Je důležité osvobodit se od vlivů a účinků radiace a faktorů životního prostředí, které podporují vývoj směrem k „anti-Mensch“. Jedinec, stát nebo podnik, který se pro tento cíl rozhodne a přizpůsobí mu svou organizaci a plánování, by se měl snažit o zajištění stravy bohaté na elektrony. Tato strava by tedy znovu měla dostat prioritu, neboť nám svou rezonancí umožňuje příjem sluneční energie a zvyšuje naši energii naladěnou na slunce. Takto podporuje náš vývoj v čase a prostoru, naše směřování k budoucnosti. Můžeme tak růst a dále se rozvíjet až k bodu, kdy v souladu se zákony přírody vládnoucími nad světlem a životem dosáhneme nejvyšší úrovně svého bytí.

Váš krajan, princ Louis de Broglie, publikoval *Die Wellennatur der Materie* (Povaha vlnění hmoty). Jeho práce mu vynesla Nobelovu cenu. Aspekt vlnění živé hmoty je tím jasnější, čím více se člověk zamyslí nad povahou fotonů solární energie. Sluneční paprsky v souladu s přírodními zákony světla a života tedy ovlivňují a ovládají energie živých lidských bytostí i jejich schopnost vyzařování, nyní a navždy.

Máte na sebe málo času, ale chcete být fit?
Nevíte, jak si zachovat svěžest a vitalitu až do vysokého věku?
Zajímají vás novinky z oblasti zdraví?

Hledáte vnitřní harmonii?

Čtěte **REGENU!**

zdravý životní styl

alternativní medicína

- léčba bylinkami, přírodní léčba
dietetika

nové diagnostické
a terapeutické metody

klasická čínská
a indická medicína

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ POUZE 220 Kč

Časopis si můžete objednat na adrese:

Časopis REGENA

V Hodkovičkách 2/20

147 00 Praha 4

tel.: 241 768 556 - 557

fax: 241 768 561